

Dokundukça Kırıyorsun

– kul mehmet · 30 Haziran 2021

Dokundukça Kırıyorsun

Kırılan ümitlerde
Kırılan kadehlerde
Seni aradım boşunaymış
Derdim beni aşkımla serseri ederken
Aşkımızın anısına bir dua dahi okumadan gittin
Benim gibi açsaydın ellerini Mevla'ya
Bende âmin derdim ettiğin duaya
Duysan da artık sesimi
Duysan da feryadımı bittiğimi
Işık selinde değil
Karanlıklar içinde kayboluyorum
Çözümü yoktur gelişinin
Giden günleri getirmez geliyorum deyişin
Kal gittiğin yerde
Bekleyenin yok
Bekleyen de yok artık
Sonsuz acıların içinde
Kendimleyim baş başayım
Dokunma artık hiçbir şeye
Dokundukça kırılıyorsun
Kal gittiğin o köşede
Avareyim artık
Dönme artık bulamazsın bıraktığın köşede
Kadehleri de
Meyhaneleri terk ettim
Bırakıp giderken dönüp bakmadın
Gelme bakmam o ekşi suratına yüzüne
Çıkma bir daha sakın önüme
Ne gel ölüme
Ne gelirim ölüme
Boynuma sarılan hasretle yaşıyorum
Sana ihtiyacım kalmadı artık
Sokalar dada gezmiyorum

Mutlu çiftleri görünce çıldırıyorum
Yaşanmamış o günleri hatırlatıyor
Anıları da terk ettim
Senin terk ettiğin gibi
Şimdi ikimize bir yabancıyız
Köşe başımız
Masamız
Yaşadıklarımızda yalan oldu
Senin
Benim gibi
Artık arasak ta bulamayız
Gözlerimizdeki o ayrılmadan önceki
Son bakışı
Mehmet Aluç